Adviescollege
Openbaarheid en
Informatiehuishouding
www.acoi.nl

> Retouradres Postbus 18601 2502 EP Den Haag

Datum 29 september 2025
Pagina 1 van 8
Kenmerk

Betreft
Beslissing op bezwaar inzake Woo-verzoek

Geachte heer,

U heeft op 23 juni 2025 een pro forma bezwaarschrift ingediend tegen het besluit van 22 mei 2025 (kenmerk: 2025-0000343811), aangaande uw Woo-verzoek om openbaarmaking van alle klachten en bemiddelingsverzoeken die het ACOI heeft ontvangen vanaf de oprichting in 2022. In deze brief wordt op uw bezwaar beslist.

Voorafgaand contact

- Op 26 juni 2025 is de ontvangst van uw bezwaarschrift aan u bevestigd. U bent daarbij in de gelegenheid gesteld het verzuim met betrekking tot het ontbreken van de gronden in uw bezwaarschrift te herstellen. Daarbij is de beslistermijn opgeschort. Ook zijn daarbij de door u verzochte stukken – voor zover relevant, aanwezig en op de zaak betrekking hebbend – aan u toegestuurd.
- Op 20 juli 2025 heeft u het verzuim tijdig hersteld door uw bezwaargronden per e-mail kenbaar te maken.
- Op 1 september 2025 is de beslistermijn verlengd met zes weken. De reden om de beslistermijn te verlengen lag erin dat er nog geen hoorzitting had plaatsgevonden, terwijl u in het bezwaarschrift heeft aangegeven gehoord te willen worden.
- Op 16 september 2025 heeft u per e-mail uw bezwaar nader onderbouwd.
- Op 18 september 2025 heeft een telefonische hoorzitting plaatsgevonden. Het verslag van de hoorzitting treft u aan in de bijlage.

Ontvankelijkheid
Uw bezwaarschrift is ontvankelijk.

Adviescollege Openbaarheid en Informatiehuishouding
Wilhelmina van Pruisenweg 52
2595 AN Den Haag
Postbus 18601
2502 EP Den Haag

Gronden van bezwaar
U stelt in uw e-mail van 20 juli 2025 dat u het ACOI had verzocht om de klachten (als bedoeld in artikelen 7.2 en 7.3 van de Woo) openbaar te maken. U stelt daarentegen afgescheept te zijn met een overzicht van de geregistreerde klachten. U geeft aan niet gevraagd te hebben om een overzicht van de geregistreerde klachten openbaar te maken. U wilt dat het ACOI de betreffende klachten zelf alsnog openbaar maakt, onder meer omdat u wilt kunnen controleren of de klachten adequaat zijn samengevat in eindbrieven en u wilt weten welke klachten per 10 april 2025 nog niet waren afgehandeld. Wat u betreft kunnen de namen van natuurlijke personen bij de openbaarmaking onleesbaar worden gemaakt.

Tijdens de hoorzitting heeft u uw bezwaar nader toegelicht (zie verslag in de bijlage). U vult daarin aan dat het besluit onzorgvuldig is voorbereid en dat u door het besluit met een kluitje in het riet gestuurd bent, waarbij u specifiek verwijst naar artikel 2.4 lid 3 van de Woo. Daarnaast heeft u ons medegedeeld dat het uitvragen van zienswijzen voor de openbaarmaking volgens u niet nodig zou zijn. De bedoeling was geweest u op deze hoorzitting ook te horen over een ander bezwaar tegen een ander Woo-verzoek van u, maar u gaf aan niet in staat te zijn tot het toelichten van twee bezwaren in één hoorzitting.

Beoordeling van gronden van bezwaar

Bezwaar ten aanzien van een onzorgvuldige voorbereiding van het besluit
U stelt dat de twee verschillende e-mailadressen in de bezwaarclausule leiden tot een onzorgvuldige voorbereiding. Hoewel het vermelden van twee verschillende e-mailadressen in een bezwaarclausule wellicht tot enige onduidelijkheid zou kunnen leiden, betekent dit op zichzelf nog niet dat het besluit als zodanig daardoor onzorgvuldig is voorbereid.

Met betrekking tot het in uw ogen vrijelijk en selectief parafraseren uit het genoemde gesprek constateren wij dat u zich bij aanvang van het gesprek niet wenste te legitimeren ondanks het feit dat u op voorhand was geïnformeerd over de geldende legitimatieplicht, waardoor u geen toegang kon verkrijgen tot het pand. Het gesprek is – om u tegemoet te komen – vervolgens gevoerd in de lobby. Als gevolg hiervan is er geen gespreksverslag opgesteld. De verwijzing naar dit gesprek in het besluit, waarbij kort staat benoemd waar het u om te doen was met uw Woo-verzoek, leidt daarmee op zichzelf niet tot een onzorgvuldige voorbereiding van het besluit.

Ook is ons handelen niet strijdig met wat er in onze Samenwerkwijzer vermeld staat. Integendeel, de uitnodiging tot het voeren van een gesprek en het met u meebewegen door dit alsnog te faciliteren in de lobby van het gebouw, geeft juist blijk van een behulpzame houding. Dat men door deze rommelige gang van zaken per abuis geen gespreksverslag heeft opgesteld en tevens in de veronderstelling was dat onze afdronk van het gesprek de juiste was en deze daardoor niet aan u heeft voorgelegd, maakt op zichzelf nog niet dat er sprake is van een onzorgvuldig voorbereid besluit. Ook geeft uw bezwaar blijk van een andere lezing dan wat er daadwerkelijk op pagina 16 staat, aangezien het woord ‘altijd’ hier niet op voor komt.

Tijdens de hoorzitting heeft u ter nadere duiding van deze bezwaargrond ook verwezen naar artikelen 2.4 lid 3 en 4.5 van de Woo. Dit onderdeel van uw bezwaar wordt hier niet inhoudelijk besproken, maar meegenomen bij de beoordeling naar aanleiding van uw andere bezwaargrond, die betrekking heeft op het verschaffen van een overzicht in plaats van een kopie van de stukken.

De afwegingen die daaromtrent hebben plaatsgehad en die in het verdere deel van het onderhavige besluit worden besproken, geven evengoed geen blijk van de door u gestelde onzorgvuldige voorbereiding van het besluit.

Dat er geen telefoonnotitie is gemaakt van een gesprek met u en de metadata daarvan niet zijn aangemerkt als een op de zaak betrekking hebbend stuk, geeft eveneens geen blijk van een onzorgvuldige voorbereiding. Niet van elk contactmoment hoeft of kan een verslag worden gemaakt en het feit dat er in dit geval geen gespreksnotitie is opgesteld, maakt op zichzelf nog niet dat er sprake is geweest van een onzorgvuldige voorbereiding van het besluit. Verder beschikt u reeds via uw eigen telefoon over de door u genoemde metadata (zoals de duur van het gesprek) of kunt hierover zelf laagdrempelig beschikking krijgen via uw telefoonprovider aangezien u de betreffende medewerker zelf heeft gebeld, waardoor deze niet in het kader van het besluit of bezwaar aan u zou hoeven te worden verstrekt. Dit voor zover dergelijke metadata überhaupt relevant moeten worden geacht als op de zaak betrekking hebbende stukken in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Uw stellingname dat het niet verstrekken van deze metadata niet alleen flauw van ons zou zijn, maar ook veroorzaakt dat u een nieuw Woo-verzoek moet indienen naar deze metadata, snijdt bezien vanuit deze omstandigheden geen hout.

Op het punt van een onzorgvuldige voorbereiding van het primaire besluit is uw bezwaar dan ook ongegrond.

Bezwaar ten aanzien van openbaar maken van een overzicht
U stelt dat u bent afgescheept met een overzicht van de geregistreerde klachten/ bemiddelingsverzoeken. Hoewel geprobeerd is om tijdens het gesprek van 16 april 2025 mogelijkheden te bespreken om – aanvullend op wat al openbaar gemaakt wordt – informatie openbaar te maken waarmee voldaan zou worden aan uw informatiebehoefte, is dit mede door uw eigen houding en gedrag tijdens het gesprek, zeer moeilijk gebleken.

Uit uw bezwaar maken wij op dat met het Woo-besluit ondanks de daartoe gepleegde inspanningen onzerzijds niet is voldaan aan uw informatiebehoefte, waar eerder door ons op basis van voornoemd gesprek werd verondersteld dat dit wél het geval zou zijn. Daarmee is objectief gezien sprake van een onjuiste waardering van de feiten en omstandigheden met betrekking tot de reikwijdte van uw informatiebehoefte en als gevolg daarvan uw Woo-verzoek.

Op dit specifieke punt beoordelen wij uw bezwaar gegrond. In uw e-mail van 16 september 2025 heeft u aangevuld dat u ook de klachten/ bemiddelingsverzoeken wenst te ontvangen die tot 10 april 2025 nog niet waren afgehandeld. Daarom wordt in het kader van deze beslissing op bezwaar alsnog overgegaan tot een beoordeling van de openbaarheid van de klachten/ bemiddelingsverzoeken die tot 10 april 2025 bij het ACOI als zodanig zijn ontvangen, in de door u verzochte vorm, namelijk in kopie. In totaal gaat het om 81 klachten/ bemiddelingsverzoeken.

Uit de aanvulling van gronden en het verhandelde tijdens de hoorzitting leiden wij verder af dat u meent dat wij met het primaire besluit ten onrechte impliciet beroep hebben gedaan op artikel 2.4 lid 3 onder d van de Woo. Wij bestrijden uw conclusie.

Zoals aangegeven waren wij er ten tijde van het nemen van het primaire besluit van overtuigd dat met het verstrekken van een overzicht juist werd voorzien in uw informatiebehoefte. Daarmee zou

dan zijn voldaan aan de eis van artikel 4.5 lid 1 van de Woo, wat behelst dat het bestuursorgaan de informatie in de door verzoeker gewenste vorm verstrekt, tenzij dit redelijkerwijs niet gevergd kan worden. In de verhouding tussen artikelen 4.5 lid 1 en 2.4 lid 3 van de Woo, prevaleert artikel 4.5 lid 1 van de Woo. Pas als de verstrekking in door verzoeker gewenste vorm niet mogelijk is, dient er te worden teruggevallen op de systematiek van artikel 2.4 lid 3 van de Woo. Het opstellen van een overzicht was in dit geval voor het ACOI redelijkerwijs mogelijk, zoals u ook is gebleken, en het stelde ons tevens in staat om u gericht van enige nadere informatie over individuele ingekomen klachten/bemiddelingsverzoeken te voorzien. Dit werd ten tijde van het primaire besluit vanuit het ACOI ook wenselijk geacht. Naar de destijds gemaakte inschatting was de toepassing van artikel 2.4 lid 3 van de Woo niet aan de orde of relevant, ook niet zoals u in bezwaar aangeeft via de onderdelen a, b of c. Daarnaast hebben wij in het kader van uw bezwaar geconstateerd dat u in de primaire fase nergens expliciet om verstrekking in kopie heeft verzocht. Uw bezwaar slaagt daarom in zoverre niet.

Besluit
De 81 klachten/ bemiddelingsverzoeken die vallen binnen de reikwijdte van uw Woo-verzoek worden niet als zodanig openbaar gemaakt. Hieronder vindt u de overwegingen hierbij.

Omdat één van uw bezwaren expliciet betrekking heeft op eventuele toepassing van artikelen 4.5 lid 1 en 2.4 lid 3 van de Woo, is ook bewust aandacht besteed aan de toepasselijkheid van deze Woo-artikelen in het kader van de integrale heroverweging in bezwaar. Wij komen hier echter tot de conclusie dat beide artikelen in het geheel niet aan de orde zijn. Met de weigering de klachten/bemiddelingsverzoeken in door het ACOI ontvangen vorm openbaar te maken is er immers op geen enkele wijze sprake van verstrekking van informatie als bedoeld in artikel 4.5 lid 1 van de Woo. Ook bij artikel 2.4 lid 3 van de Woo geldt als ingangsvoorwaarde ‘indien een bestuursorgaan overeenkomstig deze week informatie openbaar maakt’. Zoals u in voorgaande alinea heeft kunnen lezen, is er in dit geval geen sprake van openbaarmaking.

Geheel ten overvloede deel ik u nog mede dat er geen klachten/bemiddelingsverzoeken zijn ingediend tegen de twee bestuursorganen die u heeft genoemd tijdens de hoorzitting als oud-werkgevers van medewerkers van het ACOI. U bent ter plekke verzocht hier niet meer aan te refereren.

Overwegingen
Op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo kan geen informatie openbaar gemaakt worden wanneer dit het goed functioneren van de overheid schaadt en dit belang zwaarder wordt gewogen dan het belang van openbaarheid. In dit geval gaat het meer specifiek om de wettelijke bemiddelingstaak van het ACOI op grond van artikelen 7.2 en 7.3 van de Woo.

Belang van vertrouwelijkheid
Voor de bemiddeling is vertrouwelijkheid van groot belang. In de uitgangspunten, gepubliceerd op de website van het ACOI, staat bijvoorbeeld dat alles wat partijen bespreken vertrouwelijk is gedurende de bemiddeling. Het ACOI doet hierover dan ook zelf geen mededelingen.
Deze vertrouwelijkheid is nodig om in alle rust te verkennen welke oplossingen er mogelijk zijn. Het ACOI stelt na afloop van een bemiddelingstraject altijd een eindbrief of advies op en publiceert deze – in beginsel zonder de naam van de klager/verzoeker voor zover dit een natuurlijke persoon

betreft – ook altijd op de website. In deze eindbrieven en adviezen staan zowel de klacht/het bemiddelingsverzoek als het verloop van de bemiddeling beschreven.

In het totstandkomingsproces van zo'n eindbrief of advies vindt er altijd een feitencheck plaats bij zowel de klager/verzoeker als het betrokken bestuursorgaan, voorafgaand aan het verzenden van de eindbrief of het advies en de publicatie ervan. De klager/verzoeker en het bestuursorgaan zijn daarmee zelf in staat om te controleren of de klacht/het verzoek en de behandeling daarvan op correcte wijze in de eindbrief of het advies zijn beland. Daarmee is controle van de vertaalslag van de klacht/het verzoek naar het schriftelijke eindstuk in voldoende mate geborgd door degenen die hierbij zelf (nauw) betrokken zijn. Verder wordt er in het jaarverslag melding gedaan van informatie over bemiddelingen door het ACOI en publiceert ACOI maandelijks een dashboard op de eigen website. Geïnteresseerden kunnen zich op deze wijze er in voldoende mate van vergewissen wat de stand van zaken rond bemiddelingen door het ACOI is.

Daarbij speelt verder nog mee dat de klacht/het verzoek waarop er is bemiddeld qua bewoording en zelfs ook inhoud niet in alle gevallen overeenstemt met hoe deze oorspronkelijk door het ACOI was ontvangen. Een klager/verzoeker geniet immers volledige vrijheid bij het formuleren van zijn klacht en daarbij gekozen bewoordingen. De ontvangen klacht/het verzoek wordt vervolgens besproken door één of meerdere bemiddelaars met de klager/verzoeker en het bestuursorgaan gedurende de intakefase (na de ontvankelijkheidsfase). Net als bij de preciseringsslag bij Woo-verzoeken op grond van artikel 4.1 Woo kan dit ertoe leiden dat de klacht nader wordt gepreciseerd, geconcretiseerd en soms ook geherformuleerd, waarna er op wordt bemiddeld. Dit alles gebeurt in overeenstemming met de klager/verzoeker.

Voor het goed functioneren van het ACOI bij de uitvoering van haar wettelijk opgedragen bemiddelingstaak is het essentieel dat iedereen die meent dat hij valt binnen één of meerdere van de in artikel 7.2 lid 4 genoemde categorieën van klagers/verzoekers zich op geen enkele wijze geremd voelt door potentiële openbaarmaking om een klacht/bemiddelingsverzoek in te dienen bij het ACOI op de door hen gewenste wijze. Dit geldt evengoed voor klachten/bemiddelingsverzoeken waarvoor géén bemiddeling wordt opgestart, bijvoorbeeld omdat de klacht/het verzoek afkomstig is van iemand die niet valt binnen één van de in de wet genoemde categorieën klagers/verzoekers en daardoor niet-ontvankelijk is. Openbaarmaking van de letterlijke inhoud en vorm waarin de klachten/bemiddelingsverzoeken zijn ingediend kan ertoe leiden dat klagers/ verzoekers zich minder vrij voelen op te schrijven wat ze precies denken en voelen en daardoor terughoudender worden bij het indienen van een klacht/bemiddelingsverzoek of daar zelfs in het geheel van afzien.

Parallel met regeling ombudsman in Awb
Hierbij valt er een parallel te trekken met hoe de wetgever de openbaarheid ingeval van klachten in de zin van hoofdstuk 9 van de Awb heeft geregeld. In artikel 9:36 lid 5 Awb staat dat bij de ombudsman berustende informatie over de klacht en het onderzoek die niet opgenomen in het rapport, niet openbaar is. Deze bepaling is opgenomen in de bijlage bij artikel 8.8 van de Woo, waardoor hier geen regulier Woo-verzoek naar kan worden ingediend bij de ombudsman zelf. Daarom is in artikel 9:36a Awb geregeld dat er een doorzendplicht geldt ingeval van documenten die afkomstig zijn van een bestuursorgaan.

Nu het ACOI in bij de uitoefening van de eigen wettelijke taak ook blijkens de wetshistorie een zekere ombudsfunctie vervult (en ooit zelfs beoogd was onderdeel uit te maken van de Nationale ombudsman toen nog sprake was van een Informatiecommissaris), ligt een analoge redenering hier in de rede. Hoofdstuk 7 van de Woo bevat weliswaar niet een dergelijke expliciete bepaling voor de klachtprocedure bij het ACOI waardoor er gewoon aan de Woo moet worden getoetst, maar dat neemt niet weg dat de goede redenen om dergelijke informatie bij de Nationale ombudsman niet openbaar te maken, eveneens spelen bij klachten/bemiddelingsverzoeken bij het ACOI. De achterliggende reden van deze specifieke regeling voor de ombudsman is dat de mogelijke openbaarheid van een klacht een drempel zou kunnen zijn bij het indienen van een klacht. Dit werd onwenselijk geacht, alle onzekerheden over vertrouwelijkheid dienden in absolute zin te worden weggenomen en daarom is artikel 9:36 lid 5 als zodanig in de Awb opgenomen bij de inwerkingtreding van de Woo (zie *Kamerstukken II* 2013/14, 33328, nr. 13).

Zoals hiervoor al benoemd is enige mate van vertrouwelijkheid evengoed een essentieel en onlosmakelijk onderdeel van de klachtbehandeling en bemiddelingstrajecten bij het ACOI. Deze hoge mate van vertrouwelijkheid dient te worden geborgd in alle gevallen waarbij bemiddeling niet is afgerond, met inbegrip van de gevallen waarbij bemiddeling nooit heeft aangevangen, bijvoorbeeld door eerdergenoemde niet-ontvankelijkheid. Juist ook in die gevallen moeten men zich vrij (blijven) voelen zich tot het ACOI te wenden zoals zij dat zelf wensen; het is vervolgens aan het ACOI om te beoordelen op welke ingekomen klacht er wel en niet wordt bemiddeld en hoe die bemiddeling eruit ziet (in overleg met partijen).

Belang van openbaarheid
Uiteraard zijn wij bij het ACOI doordrongen van het in het algemeen zwaarwegende belang dat de openbaarheid in de democratische samenleving toekomt alsmede de mogelijkheid om het handelen van de overheid te kunnen nagaan en controleren. Voor het kunnen controleren van het functioneren van het ACOI ten aanzien van de wettelijke bemiddelingstaak is reeds informatie openbaar en toegankelijk, waaronder de publicatie van eindbrieven en adviezen, het dashboard, de rapportage die eerder dit jaar naar de Tweede Kamer is gezonden, de jaarverslagen en de publieke uitingen van of met (externe) bemiddelaars in tijdschriften, vakbladen en andere media-publicaties. Ook het bij primaire besluit van 22 mei 2025 openbaar gemaakte overzicht is gepubliceerd en daarmee voor een ieder beschikbaar en toegankelijk.

Belangenafweging
Na een weging van deze belangen komen wij tot de conclusie dat het belang van het goed functioneren van de bemiddelingstaak en de klachtbehandeling door het ACOI zwaarder weegt dan het belang van openbaarheid ten aanzien van de door het ACOI ontvangen klachten/ bemiddelingsverzoeken. Doorslaggevend is het belang om tijdens maar ook na een klachtbehandeling en bemiddelingstraject enige vertrouwelijkheid toe te kennen aan documenten die door de partijen in de bemiddeling zijn ingebracht en het gegeven dat voor het kunnen controleren en volgen van het handelen van het ACOI al voldoende informatie actief openbaar wordt gemaakt.

U heeft aangegeven dat u wilt weten welke klachten er op 10 april 2025 nog niet door het ACOI waren afgehandeld, op welke bestuursorganen de klachten betrekking hebben en wat de inhoud van de klachten is. Bij de toepassing van de Woo wordt uitgegaan van het algemeen belang van openbaarheid van publieke informatie voor de democratische samenleving (artikel 2.5 van de

Woo). Dit belang acht het ACOI in voldoende mate behartigd met de hiervoor beschreven publiek toegankelijke informatie over de uitvoering van onze wettelijke bemiddelingstaak en in uw bezwaar wordt geen aanleiding gezien meer informatie openbaar te maken dan nu al gebeurt.
Uw persoonlijke interesse in gedetailleerdere informatie is in zoverre niet relevant voor deze belangenafweging en leidt hier dus ook niet tot een andere conclusie. In uw verwijzing naar het rapport van mevr. Drahmann zien wij verder eveneens geen aanleiding om tot een andere afweging van belangen te komen dan wel onze processen en/of werkwijzen aan te passen.

Verder speelt tijdsverloop op grond van artikel 5.3 van de Woo geen rol bij de betrokken belangen omdat het belang van het (voor langere duur) kunnen garanderen van enige mate van vertrouwelijkheid bij de bemiddeling voor het goed functioneren essentieel is. Dit nog los van het feit dat onze organisatie zelf nog geen vijf jaar bestaat en alle betrokken documenten dus automatisch jonger dan vijf jaar zijn.

Geen zienswijzeprocedure benodigd
U heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat u vindt dat het doorlopen van een zienswijzeprocedure hier niet nodig zou zijn. Hoewel het niet aan u is daarover te beslissen, komen wij in dit specifieke geval tot eenzelfde conclusie, zij het op grond van een andere reden dan u voorstaat. Wij zien namelijk geen aanleiding voor het doorlopen van de zienswijzeprocedure (artikel 4:8 van de Awb) omdat wij de gevraagde informatie bij deze beslissing op bezwaar in het geheel niet openbaar maken en voor de belangenafweging die daaraan ten grondslag ligt niet relevant wordt geacht hoe individuele klagers/verzoeker er voor hun eigen concrete klacht/verzoek instaan.

In uw nadere gronden had u eerder overigens nog aangegeven dat ingeval van ‘belangrijke klachten’ aan betreffende klagers/verzoekers dient te worden gevraagd of zij bezwaren hebben tegen gehele of gedeeltelijke openbaarmaking. Om voornoemde reden zien wij hiervan af.
Voor zover er informatie over de klacht/het verzoek openbaar is gemaakt in de eindbrief of het advies, hebben ook deze personen hier al impliciet of expliciet mee ingestemd tijdens de voorbereiding van de betreffende brief, zoals hiervoor beschreven. Omdat er in het kader van deze beslissing op bezwaar in het geheel geen verstrekking plaatsvindt, is een eventuele gefaseerde verstrekking zoals u suggereert ook geen alternatief.

Ten aanzien van het reeds verstrekte overzicht
Ten overvloede benadrukken wij dat het ACOI een overzicht heeft opgesteld en verstrekt bij het primaire besluit met informatie die naar onze mening wél openbaar kan over ingekomen klachten/ bemiddelingsverzoeken. Ons streven is aldoor geweest het maximale te doen om op een zo transparant mogelijke wijze te voorzien in uw informatiebehoefte, zoals door u aan ons kenbaar gemaakt in de primaire fase .. Verder zien wij in bezwaar geen aanleiding om het reeds bij het primaire besluit aan u verstrekte overzicht aan te vullen of anderszins te bewerken, aangezien u ons juist heel expliciet te kennen heeft gegeven géén overzicht te wensen en het reeds verstrekte overzicht ‘compleet waardeloos’ te vinden.

Verzoek tot ‘bezwaarkostenvergoeding’
In uw e-mail van 20 juli 2025 staat: ‘*Ook verzoek ik u om mij een bezwaarkostenvergoeding toe te kennen*.’ Wij interpreteren dit als een verzoek om kostenvergoeding op grond van artikel 7:15 van de Awb. Het is mogelijk om kosten, die redelijkerwijs in verband met de behandeling van het

bezwaar zijn gemaakt, voor vergoeding in aanmerking te laten komen voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Hier is sprake van een (gedeeltelijke) herroeping van het besluit nu uw bezwaar gegrond is verklaard en er alsnog een inhoudelijke beoordeling van de klachten/bemiddelingsverzoeken heeft plaatsgevonden (en daarmee het 'dictum' is gewijzigd).

Uit een verzoek om proceskostenvergoeding moet echter duidelijk worden welke kosten zijn gemaakt en voor vergoeding worden aangedragen. Het is ons onduidelijk welke door u gemaakte kosten u nu precies vergoed wenst te zien in deze bezwaarzaak; u heeft enkel gevraagd om een 'bezwaarkostenvergoeding'. Wij constateren dat er geen sprake is geweest van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand of reis- en verblijfkosten voor de hoorzitting, dan wel dat door u onderbouwd gesteld is dat er sprake is van één van de andere in artikel 1 van het Besluit proceskosten bestuursrecht genoemde kosten die voor vergoeding in aanmerking kunnen komen.

Wij zien hier ook geen aanknopingspunten voor verletkosten, mede gelet op het feit dat een en ander dient te worden onderbouwd met concrete bedragen en bewijsstukken en deze gedurende de bezwaarprocedure niet door u aan ons zijn overgelegd. En dit terwijl u vanuit de professionaliteit die hoort bij uw (juridische) functie geacht mag worden met de regels rond proceskostenvergoedingen bekend te (kunnen) zijn. Kosten in de zin van het Besluit proceskosten bestuursrecht moeten *werkelijk* zijn gemaakt en u moet de kosten ook *redelijkerwijs* hebben gemaakt: het enkele besteden van tijd aan een (bezwaar)procedure is niet aan te merken als verletkosten als bedoeld in de regeling en komt dus niet voor vergoeding in aanmerking.

Dat er redelijkerwijs kosten zijn gemaakt die voor vergoeding in aanmerking komen is noch concreet gesteld noch gebleken. Ik wijs uw verzoek om vergoeding van proceskosten dan ook af, nu u niet duidelijk heeft gemaakt welke kosten er precies zouden zijn gemaakt en voor vergoeding worden aangedragen. En dit terwijl het wel op uw weg lag om dit te doen en in dit verband ook zeker van u kan en mag worden verwacht.

Met vriendelijke groet,

Namens het Adviescollege Openbaarheid en Informatiehuishouding,

Lydia Bremmer
Secretaris Directeur

Beroepsclausule
Indien u het niet eens bent met deze beslissing op bezwaar kunt u binnen zes weken na de datum van verzending van het besluit op grond van de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift (digitaal) indienen bij de rechtbank (sector bestuursrecht) in het arrondissement, waarbinnen uw woonplaats valt. U dient een afschrift van dit besluit mee te zenden. Het indienen van een beroepschrift schort de werking van dit besluit niet op. Voor het indienen van beroep bij de rechtbank zijn kosten verschuldigd aan de rechtbank (griffierecht). Voor de hoogte van het bedrag van deze kosten kan worden gekeken op de internetpagina van de rechtspraak.